

Zerk batzen gaitu?

Arrazismoa, matxismoa, klasmismoa, eta beste hamaika *ismo*-rekin batera koka genezake *edadismoa* ere, adinkeria, alegia. Adinaren arabera jasan daitekeen bazterketa guztiok paira bagenezake ere, bestelako diskriminazio motekin gurutzatzen denean, errealitatea gogortu egin daiteke. Simone de Beauvoir-ek, adibidez, *interseksionalitate* hitza erabili ez bazuen ere, bere lanean garbi islatu zuen zahartzaroan pertsona batek sozialki eta kulturalki pairatzen duen zigorra desberdina dela emakumea bada. Zer esanik ez, horri arraza kontua txertatzen badiogu!

Adinkeria, hala ere, bizitzako etapa desberdinetan gertatzen den fenomeno da. Biologikoki adin zehatz bat badugu ere, jendartean dauden ohitura eta pentsaerek sailkapen sozial moduko bat egiten dute. Horrela, gazteegiak edo zaharregiak izango gara jarduera jakin batzuetarako. Inork uste badu epaiketa horretatik salbu dagoela, inguruan gertatzen denari erreparatzea besterik ez du: gazteenei lan-jardueretarako, aldarrikapen politikoetarako edota sexualitaterako heldutasun falta egozten zaie, infantilizatu egiten dira hainbatetan; nagusiak, ordea, pasata daude, zaharregiak dira.

Osasunaren Mundu Erakundeak 2021ean adinkeriaren inguruan argitaratutako txostenaren arabera, diskriminazio mota hori jasaten duen gehiengoa adin nagusikoa da, hainbatetan zaintza beharrean dagoena; eta gazteenen

Guztiok aldaketa fisikoa izango dugu, zaintza beharko dugu, eta heriotza ere etorriko zaigu. Prozesu hori onartzea ez da lan makala, eta erresistentziak egon, badaude

artean, sufritzeko aukera gehiago dute emakumeek. Txosten horretan, jazarpena egiten duten lagunen profilari erreparatzea zinez interesgarria iruditu zait: gehienetan pertsona gazteak izan ohi dira, gizonezkoak nagusiki, hezkuntza eskasa jaso izan dute hainbatetan, eta kurioski, heriotzarekiko antsietatea dutenak izan ohi dira.

Hari-mutur ugari azaleratzen dituen gaia da, zalantzarik gabe. Urteen poderioz, guztiok aldaketa fisikoa izango dugu, zaugarritasun momentuak biziko ditugu, zaintza beharko dugu, eta heriotza ere etorriko zaigu, lehenago edo beranduago. Prozesu hori onartzea ez da lan makala, eta erresistentziak egon, badaude. Erresistentzia horien seinale da gaztetasuna mantentzeko zerbitzu eta produktuen katalogo

IRATI LABAIEN EGIGUREN
EHU-KO IRAKASLE ETA
IKERTZAILEA

amaiezina. Bada modu aktiboan (batzuetan hiperaktiboan) bizitzeko bul-tzatzen gaituen uste bat ere. Ase beharreko beharrianak sortzen dizkigute, behin eta berriz; hainbatetan antsietate ikaragarriak sortuta.

Horretaz gain, iruditzen zait adinaren arabera gizartean egindako sailkapenek adin-talde horien arteko lehia ere eragiten dutela. Pentsiodunak, adibidez, pentsioen gehiegizko zenbatekoagatik seinatu ohi dira sektore batzuetatik. Gazteenetik etor daitezkeen mugimendu berritzaileak, berriz, alboratu edo irrigarri uzten dira hainbatetan. Helduetara mugatutako mundua balitz bezala. Adin taldeen zatiketa horien atzean, noski, seguru-etxeen interesak, erretiroa hartzeko adinaren luzapena eskatzen dutenen nahiak, edota gaztetasunari lotutako kanona mantentzea nahi duten lobbyak ditugu. Eta azken horiek adinkeriaren inguruan har ditzaketan diskurtsoak kezkarriak dira.

Egiatan, adinkeriaren problematikaren kontzientzia geroz eta zabalagoa da, eta mundu mailako zein tokiko ekimenak geroz eta ugariagoak dira. Belaunaldien arteko topaketek amankomunean ditugun hamaika gai jorrazteko balioko dute, hartu-eman sanoak eraikitzeko, nozituko ditugun aldaketei aurre egiteko, eta lankidetzaz sustatzeko. Baina horretarako geure burua zintzotasunez onartu, ezagutu eta ulertu beharko dugu lehendabizi; ezinbestekoa baita hurkoa onartu, ezagutu eta ulertzeko. ●